

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Art. I. De supplenda Negligentia in usu Pontificalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

citt. Simonetta q. 64. n. 2. Gonzalez ad Reg. 8. Gloss. 52. n. 4. & 16. & Cochier ad Reg. cit. Gloss. 19. n. 4.

120.

Neque huic obest; quod appositio manus Papæ non impediatur Ordinarios, quando ex ea resultat præjudicium Concordatorum, ut ex Puteo *Lib. 3. decis. 226. n. 14. & 15. idem Gonzalez n. 55.* notat; quia eò ipsò; quòd in manibus Papæ resignata beneficia vacent in Curia: & in hac vacantia per ipsa Concordata

reservata sint, ex tali resignatione orta affectio in Concordatorum præjudicium non resultat: sicut resultaret, si Alternativæ obnoxio, & in Ordinarii mensis yg. per obitum vacanti beneficio ad effectum collationis à Papa manus apponeretur.

Quare cum fulcris suis sponte corruit ratio tota, quæ nititur Engel; cum, ut dictum, beneficiorum non publicorum reservatio fundata sit in ipsis Concordatis.

TITVLVS X.

De Supplenda Negligentia Prælatorum,

Prælati aliquando non ipsas Ecclesias ac dignitates, sed eis duntaxat annexum officium atque administrationem dimittunt, & committunt negligentiam: de qua, non generatim in omnibus, sed in actu Pontificalium exercitio, in beneficiorum collatione & administratione Justitiæ, non tam puniendâ, quàm supplenda præfens Rubrica cum subjectis textibus procedit.

ARTICVLVS I.

De supplenda Negligentia in usu Pontificalium.

SUMMARIUM.

1. Referuntur præcipua insignia,
2. Et actus Pontificales.

3. Quorum præcipui,
4. Non tamen omnes, Episcopo eorum suam diocesim prohibentur.
5. Et aliqui raro, & non nisi ex gratia speciali:
6. Alii plerumque inferioribus Prælati permittuntur.
7. Abbatibus communi Jure prius Tonsuræ, Officiariatus & Lecturatus collatio:
8. Cateri actus solò privilegio continentur:
9. Cujusmodi præcipue sunt saltem populi Benedictio,
10. Alicubi Parochis permittitur:
11. Consecratio sacrorum vasorum:
12. Sacramentorum vestium & aliorum sacramentorum Benedictio:
13. Consecratio & Benedictio Altarium:
14. Benedictio monialium.
15. Vt Consuetudinis si non expressum Episcopi

actus Episcopis proprias Jure Divino,

16. Et alios etiam actus Pontificales:
17. Nisi illa privilegii aliquando obtinendi samâ suffulta:
18. Vel isti sine unctiōe Chriftmatica peragantur.
19. Ea tamen non exercent ante receptâ benedictionem Episcopale,
20. Cujus tamen defectum aliquando supplet Jus:
21. Cui simile privilegium Mendicantes habent.
22. Alicubi Abbates non recipiunt benedictionem ab Episcopo.

I. **O**peræ pretium non modicum erit, si Suppletioni Negligentiæ, quæ in illorum usu committi solet, insignium & actuum Pontificalium, Episcopalis Ordinis prælati communi: Abbatibus verò & similibus inferiorum Ecclesiarum præfulibus aliis speciali Jure quandoque competentium, compendiarie quadam declaratio præmittatur.

Pontificalia itaque five Episcopalia insignia dicuntur, quibus, communi Jure spectatò & seclusis privilegiis, soli Episcopi iisque superiores Ecclesiarum prælati utuntur: cujusmodi sunt Mitra five, ut vulgò nuncupatur, Infula, Pedum seu baculus Pastoralis, annulus, sandalia, tunica, dalmatica, chirothecæ & crux pectoralis, Ascan. Tamburin. *Tom. 1. de Jure Abbat. disp. 20. q. 1. & Pignatell. Tom. 7. consult. 45. n. 16.*

Pontificalium autem actuum nomine veniunt, quicunque de Jure proprii Ordinis Episcopalis, seu vi consecrationis suæ solis Episcopalis Ordinis prælati competentes: ut sunt collatio Ordinum & ipsius etiam primæ Tonsuræ, clericorum degradatio, benedictio Abbatum

& populi solennis, consecratio Ecclesiarum, altarium, vasorum sacrorum & Virginum, benedictio sacrarum vestium, corporalium & paramentorum: imò omnes actus sacerdotes, quatenus cum apparatu Pontificali, id est, mitra & baculo exercentur, Sairus *Lib. 4. de Censur. cap. 16. n. 29.* Barbosa *de Offic. Episc. alleg. 6. n. 5.* & cit. Pignatell. *consult. 7. n. 4.* Ubi

Dubium est, an Pontificalium usus Episcopo licitus sit in aliena diocesi. Cum proprii istius Episcopi consensu seu licentia id ipsi permiffum, res explorata est ex decreto S. Synodi Trident. *Sess. 6. cap. 5. de Reformat.* An sine hujusmodi consensu, dubitandi ratio oritur primò ex usu Pallii Archiepiscopo extra provinciâ, & extra diocesin suam Episcopo palliato non permiffò, *c. 1. c. Ad honorè 4. c. Ex tuarum 5. de Auth. Pall.* Secundò ex Tridentino, cujus *cap. 5. cit.* relatum decretum est: *Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii prætextu Pontificalia in alterius diocesi exercere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia.* Tertio ex ratione; quia insignia & actus Pontificales non Ordinem duntaxat & dignitatem, sed jurisdictionem quoque denotant Episcopalem, maxime si solennis benedictio accedat. Quibus accedit praxis Germaniæ nostræ, in qua neque Episcopi in aliena diocesi, neque Abbates & similes Prælati inferiores in ejusdem diocesis Ecclesiis sibi non subjeclis, sine proprii istarum Prælati licentia, in Pontificalibus celebrare solent, teste Laiman *in c. fin. de Auth. Pall. n. 2.* ubi cum Innocentio & Panormit. *in c. cit. n. 4.* id de Jure asserit *arg. c. Abbat. 3. de Privileg. in 6.* Verùm hoc textu sermo est de Abbatibus & similibus prælati Episcopo inferioribus, quibus indultu solennis benedictionis privilegium, cum ad Ordinis ac dignitatis Episcopalis diminutionem tendat, strictam exposcit

F f f a interpre-

interpretationem, *arg. Reg. Oria 15. in 6. Franc. in c. cit. n. 2. & Pirrhing ad Rubric. de Privileg. n. 111.*

Quare alii hanc in re distinguunt inter actus Pontificales, admixtam habentes jurisdictionem, ut sunt chrismatio baptizatorum, clericorum Ordinatio & degradatio, consecrationes & benedictiones, quæ cum sacra Chrismatis unctione peraguntur: & celebrationem Missarum & Populi benedictionem solennem Verbi divini prædicationem & similes actus, jurisdictionem admixtam non habentes; ex his enim actibus, sicut priorum exercitium Episcopo in aliena diœcesi sine istius Ordinarii licentia à Doctoribus & sacre illius Synodi PP. *cap. 5. cit.* denegatur, sic posteriores ipsi permisos cum Hostiensis *in c. fin. cit. V. Aliena* censent. Covarruv. *Lib. 3. var. cap. 20. n. 9. Barbosa de Offic. Episc. alleg. 27. n. 64.* & alii, eâ persuasi ratione; quòd, Missam celebrare in Pontificalibus, sacrificandi modus Episcopis proprius & Ordinis potiùs ac dignitatis quàm jurisdictionis Episcopalis actus, Piafecius *p. 1. Prax. Episc. cap. 3. n. 4.* atque idcirco Episcopis permittitur sit in Ecclesiis suæ diœcesis à sua jurisdictione exemptis; solennis autem benedictio celebrationi Episcopali accessoria, ad eamque accessorius sit actus.

Neque quoad hujusmodi actuum exercitium Episcopo adversatur Primò paritas cum usu Pallii; quia iste ex forma traditionis, sicut non omnibus diebus, sed eâ expressis festivitibus, sic in propria duntaxat Provinciæ vel diœcesis Ecclesiis locum habet; ut seclusò privilegiò in provincia vel diœcesi aliena etiam istius Metropolitanò vel Episcopo consentiente ipsi non sit permittus, per tradita *Tit. 5. n. 8.*

Neque secundò S. Concilii decretum; quia cum Fagnano *in c. fin. cit. n.*

9. exaudiendum est de exercitio actuum Pontificalium admixtam habentium jurisdictionem, ut Confirmatio, Ordinatio, degradatio &c. non etiam solennis Missæ celebratio & populi benedictio sunt, pro ut non obscure insinuat *cap. 5. cit. verbis, In personas eidem Ordinario subiectas, & sic Ordinari ab executione Ordinum sint ipso Jure suspensi.*

Neque tertio ratio; quia Episcopalem jurisdictionem non omnes, & si factem actus non denotant, quorum exercitium Episcopo in suæ diœcesis Ecclesiis exemptis, istarum prælatis invitis, ut celebratio in Pontificalibus & solennis populi benedictio, est permittum. His tamen non obstantibus contraria Consuetudo, ubi viget, observanda est. *in c. 5. cit.* prohibitionem interpretandi sive porrigendò Pontificales actus indiscriminatim omnes comprehendat.

Inter actus Pontificales notabile discrimen est; quòd eorum quidam simpliciter Sacerdotibus committi etiam à solennitate postolica, ut v.g. Ordinis sacerdotalis collatio, non possint: vel, ut collatio sacrorum Ordinum reliquorum, Chrismatio &c. non soleant, nisi ex gratia & collatione specialis: alii verò, ut primæ Tonsuræ, aliorum Ordinum collatio, solennis populi benedictio, consecratio vultus sacrorum, corporaliū & paramentorum benedictio &c. sacerdotibus inferioribus ratione alicujus dignitatis vel per modum privilegii committi à seculo soleant, Laiman *in c. 1. n. 6. Necnon* bus committi ab Episcopis non possunt. *can. Quamvis 4. dist. 68. c. Apud 1. Consec. Eccles.* quòd textu Ecclesiæ potestatem reconciliationem simpliciter facere committendi facultas Episcopo datur, & rationis locò inter actus Ordinis & jurisdictionis Episcopalis statuitur discrimen; quòd inferioris Ordinis factus

dotibus ab Episcopo hi, non etiam illi valeant demandari, *Gloss. in c. cit. V. Jurisdictionis, Hostiens. V. Ordinis & Pirrhing ad Rubr. cit. n. 20.* Ubi

Dubium est, quibus sacerdotibus simplicibus Pontificaliū insignia & usus à sede Apostolica soleat committi, *Committi*, inquam, & *privilegiū concedi*; quia communi jure eorum usus ulli concessus non reperitur. Imò eum non concessum, clarè constat ex *c. Ut Apostolica 6. de Privileg. in 6.* cujus *pr. sedis Apostolicæ benignitate nonnullis Abbatibus aliisque prælatis*, quibus ex propria dignitate non competit, concedi asseritur, quòd mitrâ & aliis Pontificalibus uti possint. Excipienda tamen est primæ Tonsturæ & Ordinis Lectoratûs collatio: quam, ac proinde etiam quam Lectoratus præsupponit, Oltiariatûs collationem Abbatibus aliisque prælatis Regularibus ab Episcopo benedictis olim fuisse permittâ, liquet ex *can. 1. dist. 69. Sc. Cùm contingat 11. de Etat. & qualit.* ut notant Laiman in *c. 1. cit. n. 13.* & Pirrhing ad *Rubricam seq. n. 41.*

8. Privilegiò autem Pontificalium insignia & usum habent plerique Abbates ac Præpositi Regularium non Mendicantium, tam Monachorum quàm Canonico-regularium: quibus ad suam dignitatem honoris illius decore exornandam concedi consuevit, *cit. Tamburin. disp. 20. q. 1. n. 2.* Iisdem ex privilegio utuntur permulti Præpositi & similes Prælati seculares: quorum tamen, & Regularium etiam Prælatorum, non omnes omnibus insignibus utuntur, neque omnium actuum Pontificalium exercitium habent; cum quidam Mitratî sive Infultati non sint, baculum tamen gerant: alii contrâ mitram gerant in capite, manibus tamen non ferant baculum seu Pedum Pastoralè: quòd constituti quidem sint

in dignitate, jurisdictione tamen destituantur, *Tamburin. q. cit. n. 25.* Ut proinde quibus Pontificalibus insignis uti, & quos ejusmodi actus exercere singuli valeant, ex verbis, ac tenore privilegiorum ipsi indulgitorum, aut horum aliquando obtentorum constante fama & traditione defumendum, rectè moneat Laiman de *Elect. Prælat. q. 223.*

Porro ex actibus Pontificalibus, Prælatis Ordine Episcopali inferioribus, præter primæ Tonsturæ & minorum Ordinum collationem frequentius committi solent,

Primò benedictio populi publica & solennis; est enim benedictio populi publica alia Simplex, quæ ab omnibus sacerdotibus fieri post Missam solet, saltem non præsentè Episcopo: nisi hic annuat & benedicendi det facultatem, *Glossa in can. Ecce 6. V. Benedicere dist. 95.* & Sylvester *V. Benedictio n. 1.* alia Solennis, quæ in Missâ & divinorum officiorum sine fieri solet præmissa, *Adjuvatorum nostrum in nomine Domini, &c. Sit nomen Domini benedictum*: quæ, licet vi suæ Consecrationis solis competat Episcopis, *Glossa in c. Abbates 3. V. si Abbas de Privileg. in 6.* Sylvester *V. cit. pr. & Barbosa de Offic. Episc. alleg. 72. n. 63. & 66.* Privilegiò tamen Abbatibus & aliis, non tamen omnibus, Prælatis ita concedi solet; ut professis quidem ac novitiis suis sub solennium Missarum & Divinorum Officiorum finem: & in Ecclesiis pleno jure, id est, quoad temporalia & spiritualia sibi subiectis, *Glossa in c. Abbates cit. V. Pleno jure*, toti populo solennem benedictionem impertire valeant: id tamen nequeant extra Ecclesias suas publicè & per vias, civitates, castella, villas: nisi hoc etiam privilegiò expressum & concessum esset, textus & *Glossa c. cit. Sylvester V. Abbas n. 2.* & *Barbosa alleg. cit. n. 63.*

F f 3

Quin po.

10. Quin populo solenniter benedicendi facultatem etiam Consuetudine acquiri ab inferioribus posse: & in Ecclesia Parisiensi presbyteros quoque Parochiales post Missarum celebrationem iisdem omnino verbis, quibus Episcopi, triplicique signatione (quod in SS. Corporis Christi festivitibus & has consequente festivo tempore istarum partium parochi solent) benedictionem populo impertiri: & demum in Ecclesia Græca inter Episcoporum & Sacerdotum benedictionem solennem nullum discrimen esse, ex Haberto in *Pontif. cit. Eccles. ad p. 11.* eruditè advertit Pignatell. *Tom. 10. consult. 117. n. 62.*

11. Secundò, consecratio sacri calicis patenæ, pixidis & aliorum ejusmodi vasorum, quæ sacri Chrismatis exigunt unctionem: quam Abbatibus & cæteris Prælati Regularibus, jurisdictionem quasi-Episcopalem in subditos suos obtinentibus, ex privilegio ferè competere, observant *cit. Tamburin. disp. 23. q. 1. § 2. & Laiman in c. 1. cit. n. 7.* quibus locis quibusdam ejusmodi Abbatibus etiam campanas consecrandi facultatem adstruunt.

12. Tertio, benedictio sacrarum vestium & altaris paramentorum, uti & pallarum & corporalium, permessa omnibus Prælati Pontificalia exercentibus, Sylvester V. benedictio *num. 5. & cit. Tamburin. disp. 22. à q. 1.* & ex privilegio etiam competens prælati sive superioribus Ordinum Mendicantium: quamvis insignia Pontificalia non gerant, nec soleant benedici, Rodriquez *Tom. 1. Regular. q. 19. art. 2. & Laiman l. cit. n. 10.*

13. Quarto, consecratio & benedictio Altarium, tam fixorum quam mobilium sive portatiliū: quæ speciali privilegio ab Innocentio VIII. concessa est Abbatibus Cisterciensibus & à Pio V. Congre-

gationi Cassinensi 6. Junii 1565. Quin Sacerdotibus etiam Ordinum FF. Minorum S. Francisci & Societatis JESU in partibus Indiarum calices ac patenas proprio & aliorum usu consecrandi privilegium indultum est à Paulo III. die 15. Calend. Novemb. 1549. *cit. Rodriquez q. 8. art. 2. & Tamburin. disp. 22. q. 4. n. 3.* Quantumvis vasa sacra aliæque Chrismatis unctionem exigentia consecrandi privilegia, prælati non Episcopis indulta, extra proprias Ecclesias plerumque non extendantur, ut ex Alvinio de *Potest. Episc. cap. 10. n. 13. cit. Laiman n. 10. observat.*

Quintò, benedictio monialium speciali commissione & privilegio quædamque conceditur Abbatibus, obtinentibus in eas jurisdictionem quasi-Episcopalem, Tamburin. *de Jure Abbatiss. disp. 22. q. 6. n. 2.* Unde

Dubium nascitur, an relatos aliosque actus Pontificales exercendi jus simplicibus Sacerdotibus competere valeat vi Consuetudinis; ista enim, saltem si immemorialis sit, id his competere posse, suadet hujusmodi Consuetudinis æquiparatio cum privilegio Apostolico, ex certa scientia concessio, *can. Conquestum* junctâ *Glossâ V. Consuetudo 3. q. 9. c. Superat. v. Memoria* junctâ *Glossâ V. eodem de 7. § & l. Hoc jure 3. §. 4. ff. De aqua quælibet.*

Nihilominus certum est, nullâ Consuetudine sacerdoti non Episcopo competere non posse exercitium actuum, ut consecrationis suæ Episcopis competitum Jure Divino, ut sunt consecratio Episcopi, Ordinatio sacerdotis; cum quia tales simplici sacerdoti competere nequeunt ullò etiam Apostolico privilegio vel delegatione: tum verò, quia divino Juri derogandi vis consuetudini collata non est Divinâ, & humanâ autoritate conferri non potest *c. fin. de Consuet. & can. Inferior*

Inferior 4. dist. 21. Azor p. 1. Instit. Lib. 5. cap. 17. q. 3.

16. Inter alios verò actus Pontificales DD. agnoscunt discrimen, & Primò quidem Ordinum minorum & primæ etiam Tonfuræ collationem, consecrationes & benedictiones, quæ cum sacra unctione Chrismatis peraguntur, ut sunt calicis, patenæ & aliorum sacrorum vasorum consecratio, reconciliatio Ecclesiarum, consecrationes Virginum &c. merà etiam immemoriali consuetudine acquiri posse, negant; quòd tali consuetudini resistat praxis ac traditio Ecclesiæ, huiusmodi Ordinis Episcopalis actus inferioribus non nisi ex delegatione vel privilegio permittentis: & huic quoad eos consuetudinem ac præscriptionem immemorialè non æquiparantis, Sylvester *V. Benedictio n. 5.* Alvinus *cit. cap. 21. n. 12.* Azor *p. 1. cit. lib. 10. cap. 28. q. 2.* & Tamburin. *cit. disp. 23. q. 1. § 2. Me-*
17. *74.* inquam; quia, si consuetudo à summo Pontifice sciente & non contradicente tacitè approbata, vel privilegii aliquando obtenti constante famâ suffulta eslet, ejusmodi Pontificales actus exercendi jus etiam ipsa conferret; ut si v.g. alicujus Ecclesiæ vel monasterii prælati ejusmodi actus vi constantis famæ privilegii, aliquando ab antecessoribus obtenti, tanto tempore, cujus initii memoria non existit, exercuissent, eorum exercitium prosequi possent, quantumvis privilegium nequeat exhiberi; quòd cum immemorialis temporis cursu concurrrens ejusmodi fama de privilegio Apostolico aliquando obtento justì tituli, sive ejusmodi privilegii antecedentis fundet præsumptionem, Laiman *in c. 1. cit. n. 8.* quæ tamen præsumptio cum Juris duntaxat, non etiam de Jure fit, admittit probationem in contrarium, & compertæ veritati cedere, si privilegium super dictorum Pon-

tificalium usu nunquam obtentum aut invalidum fuisse, constaret aut legitime probaretur, juxta dicta *Tit. 4. an. 54.*

Secundò, vestimenta sacra & paramenta, imò etiam pallas & corporalia benedicendi & similes actus, sacram Chrismatis unctionem non exigentes, exercendi facultatem à prælato in dignitate constituto acquiri posse Consuetudine immemoriali, cum Glossa *in c. Abbates cit. V. Tonfuram* concedunt *citt.* Sylvester Alvinus *n. 13.* & Tamburin. *disp. 23. q. 1.* quòd consuetudini eorum exercitium conferenti neque Jus neque Ecclesiæ traditio resistat; quantumvis enim *can. Consulto 15. de Consec. dist. 1.* Corporale ab Episcopo consecrandum asseratur; idque non ita facile, ut cætera paramenta, benedicendi facultas Sacerdotibus non Episcopis privilegio Apostolico concedatur, ex Consuetudine tamen hac in re Juri communi prævalente prælati, qui Pontificalia exercent, omnes eà utuntur.

Ceterùm ut Abbates iisque similes Prælati Regulares Pontificales actus, privilegii vel consuetudinis legitime præscriptæ vigore sibi competentes, exercere valeant, eis non solum dignitatem suam electionis confirmatione vel provisione alia stabilitam: sed Ordinem quoque sacerdotale & benedictionem Episcopalem Deprecatoria manuum impositione esse collatam, est necesse *c. Cum contingat 11. de Etat. Squalit. S. Thomas 22. q. 100. art. 1.* de qua actum est *Tit. 6. an. 333.*

Excipiendus tamen est casus, quòd Episcopus, cum humilitate ac devotione tertio requisitus, electum & confirmatum Cisterciensis Ordinis Abbatem benedicere sine causa renuit; tali enim casu is, non accepta benedictione, monachos suos benedicere, Ordines minores ipsis conferre & omnia, quæ sui muneris sunt, liberè exercere valet, donec Episcopus benedi-

benedictionem ipsi impertiri non recuset: quod rei æquitate, Religionis atque Abbatialis dignitatis favore, Alexander III. c. 1. relatus constituit, antequam Cisterciensium toto Orbe celeberrimus Ordo ab Ordinariorum jurisdictione eximeretur, ejusque Abbates & Abbatissæ à quocunque Episcopo, imò Episcopali benedictione non requisita ab Ordinis sui Abbate generali, aut Vicariis, ab eo per provincias deputatis, benedici possent, ex concessione Innocentii VIII. die 9. April. 1489. & Clementis VIII. die 24. Julii 1559. Tamburin. *Tom. 1. de Jure Abbat. disp. 11. q. 11. n. 2.* & Alviest Murenul. *sect. 3. cap. 5. n. 1.*

Neque obstat; quòd benedictio dari non posse videatur ab eo, qui illà caret, *can. Quomodo 41. pr. dist. 4. de Consec. 6. Quòd autem 5. in fine de Jure Patron.* quia Abbates c. 1. cit. casu pro benedictis habentur ex dispositione Juris Ecclesiastici: à quo, sicut Abbatum benedictio introducta est, sic ejusmodi denegationis casu suppleri potest, præsertim cum minores Ordines conferendi &c. potestatem simpliciter sacerdoti delegari à Papa posse, communis DD. sensus & assertio sit, Suarez *de Sacrament. disp. 11. s. 3.* & Barbosa *Juris Eccles. Lib. 1. cap. 11. n. 51.* Quia in re tamen pro c. 1. cit. declaratione tria notare juvat.

Primum est, privilegium eò concessum locum habere in aliorum etiam Ordinum Abbatibus, qui benedici ab Episcopis solent; quia Papa, licet Cisterciensibus rescripserit, non tamen expressit, à se privilegium uni ipsorum Ordini specialiter indultum: sed generaliter statuit, quid spectatà rei æquitate ac necessitate ab Abbatibus fieri queat; ne Abbatialis muneris exercitium cum monasteriorum & rerum præsertim spiritualium detrimento intermittere cogantur, *arg. c. Ni-*

bil 44. in fine de Elect. Glossa in c. Clem. contingat cit. V. Abbate, cit. Azor Lib. 1. cap. 20. q. 6. Lainan in c. 1. cit. n. 1. & Barbosa n. 4.

Alterum, disto privilegio locum non esse casu, quò Episcopus benedictionem denegat, allegatà rationabili causà; quia c. cit. textus agit de casu, benedictionis ab Episcopo denegatæ ex duritie, ulla rationabili causà non allegata, Innocent. *in c. cit. n. 1.* & Panormit. *n. 2.*

Postremum, casu, quò Episcopus debitor modò requisitus benedictionem ad primam petitionem expressè negaret, necessariam non fore illius petitionem iteratam, *arg. c. Venerabilibus 7. §. Item in V. secus autem de Sent. Excom. in 6. ubi dicitur, reum citatum, si aperte ostendat, se non compariturum, iterum citandum non esse; quòd ejus contumacia sit manifesta, Panormit. cit. n. 2.*

Simili modò, si Episcopi dixerint, à Mendicantium Ordinum Religiosis, et suorum monasteriorum altaria condecorent, ter humiliter rogati id facere nonnuant, pro altarium suorum consecratione ad alios Antifites Catholicos recurre possunt, ex concessione Sixti V. cit. Rodriguez *q. 28. art. 1.* & Miranda *Tom. 2. Manual. Pralat. q. 39. art. 1. conclus. 3.* cui simillimò privilegio Societas JESU pro benedictione vel consecratione Ecclesiarum suarum cum cæmeteriis & parvis lapidis positione, si ab Episcopo christiano, humiliter requisitò, ultra quatuor menses differatur, à quocunque Episcopo Catholico eam petere permittit à Paulo III. 1549. *Compend. ejus Privileg. V. Ecclesia §. 2.*

Sicut Episcopo recusante, sic eò absente & diu non redituro, actuum Pontificalium usum, Episcopali benedictione nondum recepta, Abbatibus permittitur, *arg. c. 1.*

arg. c. Nihil cit. in fine censet Laiman de *Elect. Pralat. q. 210. in fine.*

22. Quin in quibusdam locis, ut in Hispania, ex privilegio Apostolico vel istius aliquando obtenti constante famâ suffulta consuetudine, Abbates benedictionem Episcopalem non recipiunt, & sine ea exercent actus Ordinis, dignitati suæ concessos, apud Tuschum *V. Abbas conclus. 8. n. 3. cit. Rodriguez q. 18. art. 2. & Laiman in c. 1. cit. n. 3.*

Neque his, ut primò occursum videtur, obstat; quòd Episcopus, licet Sacerdos, ante acceptam consecrationem exercere nequeat actus Ordinis Episcopalis, ut sunt conferre sacros Ordines, Chrisma conficere, confirmare: imò etiam conferre Ordines minores, populum solenniter & sacra vasa, campanas &c. cum Chrismatis unctione benedicere; quia collatio Ordinis sacerdotalis Episcopalis Ordinis actus est Jure Divino: cui ulla consuetudo, privilegium & concessio humana nequit prævalere. Cæteri autem Ordinis Episcopalis actus, licet ante consecrationem suam Episcopo certis casibus permitti absolute potuissent, ei tamen aliquando concessos ulla Ecclesiæ concessione vel traditione non constat; ut proinde quoad hos etiam actus consecratio Episcopis ex Ecclesiæ voluntate magis necessaria sit, quam Abbatibus benedictio Episcopalis, Laiman *in c. cit. n. 3.*

ARTICULUS. II.

De eadem supplenda in collatione beneficiorum.

SUMMARIUM.

23. Beneficia in tempore non collata devoluntur,

24. Ad electoribus ad proximum superiorem:

25. Si Ecclesia exempta aut indignus electus sit, ad Papam.

26. A patrono devolutio ad instituentem:

27. A collatore inferiore ad Episcopum, et ab isto ad Capitulum sit:

28. Nisi collatio Episcopo competat jure speciali.

29. Capitulum confert beneficia devoluta sede vacante.

30. Ab Episcopo simul & Capitulo devolutio sit ad Metropolitanum:

31. Nisi ille cum Capitulo jus obtineat, quæ privatus.

32. Devolutio non fit à legitime impeditis,

33. Vacationem ignorantibus, et non habentibus ejus notitiam certam,

34. Et, si ea Episcopi translatione indulta sit, à Papa acceptam.

35. A negligente post devolutionem facta collatio irrita est.

36. Beneficia devoluntur cum suis qualitatibus,

37. Et tempore, competente inferioribus:

38. Ad quos beneficium invalide collatum redit.

Nihil magis damnosum Ecclesiis ac monasteriis & animabus ^{23.} periculosum esse solet, quam illorum & cæterorum beneficiorum Ecclesiasticorum diuturna vacatio, *c. Quamvis 6. pr. de Elect. in 6.* quæ proinde ut justò longiori tempore non perduret, sanctionibus Canonicis salubriter constitutum est; ut si, legitimo impedimento cessante, ecclesiis vel beneficiis vacantibus de prælatis ac beneficiatis omnino non, vel de indignis & inhabilibus pro-

G g

bus pro-